

Ministerieel besluit van 9 maart 1979
tot vaststelling van de bijzondere criteria
voor de erkenning van geneesheren-specialisten,
stagemeeesters en stagediensten
voor de specialiteiten van inwendige geneeskunde,
pneumologie,
gastro-enterologie,
cardiologie en
reumatologie

BS 15/04/1979

Artikel 1.

In de bijlage van dit besluit worden de bijzondere criteria vastgesteld voor de opleiding en de erkenning van de geneesheren die als geneesherenspecialisten voor inwendige geneeskunde, cardiologie of wensen opgenomen te worden op de lijst van geneesherenspecialisten, bedoeld in artikel 153, § 4, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, alsmede de bijzondere criteria voor stagemeeesters en voor stagediensten betreffende de zoëven vermelde specialiteiten.

Art. 2.

In de bijlage gevoegd bij het ministerieel besluit van 24 mei 1958 tot goedkeuring van de erkenningscriteria, waaraan de geneesheren dienen te beantwoorden, welke als specialist de prestaties wensen te volbrengen, die voorzien zijn bij artikel 61 van het organiek Koninklijk Besluit van 22 september 1955 van de ziekte en invaliditeitsverzekering, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 22 oktober 1976 en van 30 augustus 1978, worden de punten I tot 4 van de indelingen 3 (cardiologie), opgeheven.

Bijlage

Hoofdstuk I – Inwendige geneeskunde

A. Criteria voor de opleiding en de erkenning van de geneesheren-specialisten

1. De kandidaat-specialist moet aan de algemene criteria voor opleiding en erkenning van de geneesherenspecialisten beantwoorden.
2. De duur van de opleiding bedraagt ten minste vijf jaar, waarvan ten minste drie jaar basisopleiding en twee jaar hogere opleiding in inwendige geneeskunde.
3. De stages gedurende de jaren van de basisopleiding moeten de kandidaat-specialist vertrouwd maken met het geheel van de inwendige geneeskunde en zullen geschieden in een dienst die daartoe erkend is. In die mate waarin bepaalde gebieden van de inwendige geneeskunde niet voldoende zouden beoefend worden in de dienst, zal de kandidaat-specialist met instemming van zijn stagemester zijn vorming in die gebieden aanvullen door stages van drie maanden in daartoe erkende gespecialiseerde diensten of afdelingen, zonder dat het totaal van deze stages negen maanden mag overtreffen.
4. De hogere opleiding van de kandidaat-specialist zal bestaan ofwel uit twee jaar stage in een dienst erkend voor inwendige geneeskunde, ofwel uit twee jaar stages van drie tot zes maand in erkende gespecialiseerde afdelingen of diensten onder de leiding van een stagemester die erkend is voor de beoogde specialiteit.
5. Ten minste één keer tijdens zijn opleiding moet de kandidaat-specialist een mededeling doen tijdens een wetenschappelijke vergadering of een artikel publiceren over een klinisch of wetenschappelijk onderwerp van inwendige geneeskunde.
6. De geneesheer die in een specialiteit van de inwendige geneeskunde is opgeleid of erkend en in die drie jaar basisopleiding in de inwendige geneeskunde mits één jaar bijkomende stage te hebben gedaan in een polyvalente dienst voor inwendige geneeskunde.
7. Wie wenst erkend te worden als geneesheer-specialist met een bijzondere beroepstitel in de endocrino-diabetologie moet:
 - a) erkend zijn als geneesheerspecialist in de inwendige geneeskunde;
 - b) twee jaar stage gevolgd hebben, waarvan minstens één jaar na zijn erkenning als geneesheer-specialist in de inwendige geneeskunde, in een afdeling van een erkende stagedienst voor hogere opleiding in de inwendige geneeskunde, waar alle aspecten van deze discipline intensief worden beoefend.

B. Criteria voor erkenning van de stagemeesters

1. De stagemeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeesters beantwoorden.
2. De stagemeester moet voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst werkzaam zijn en het grootste deel van zijn tijd besteden aan klinische, poliklinische en technische activiteiten in zijn specialiteit.
3. De stagemeester moet opleiding geven aan kandidaat-specialisten a rato van ten minste één en ten hoogste drie per 25 à 30 bedden, behoudens uitzondering voor de Hoge Raad toegestaan en verantwoord door poliklinische of technische werkzaamheden.
4. De stagemeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de inwendige geneeskunde, moet erkende specialisten als voltijdse (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) medewerkers hebben, namelijk één per 25 à 30 bedden of meer volgens het belang van de poliklinische of technische werkzaamheden. Al deze medewerkers moeten blijken te geven van een volgehouden wetenschappelijke belangstelling en moeten sedert ten minste vijf jaar erkend zijn als specialist in één van de specialiteiten bedoeld in dit besluit en ten minste één onder hen in de inwendige geneeskunde.
5. In elk geval moet de opleiding van de kandidaat-specialist voltijds verzekerd worden.
6. De stagemeester moet aan de kandidaat-specialisten die hij opleidt, toelaten deel te nemen aan de werkzaamheden in andere specialiteiten van de inwendige geneeskunde in dezelfde inrichting.
7. De stagemeester moet in dezelfde inrichting beschikken over een polikliniek en deelnemen aan de activiteiten van een spoedgevallenafdeling, waaraan de kandidaat-specialisten zullen meewerken.

C. Criteria voor de erkenning van de stagediensten

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor erkenning van stagediensten beantwoorden.
2. Om gerechtigd te zijn tot het geven van een volledige opleiding, moet de dienst alle gebieden van de inwendige geneeskunde omvatten, zonder voorafgaande selectie van de gevallen. In de dienst moeten ook de specialiteiten van de inwendige geneeskunde beoefend worden door erkende specialisten, waarmede de kandidaat-specialist moet samenwerken. Wanneer een gebied van de inwendige geneeskunde dat voor de opleiding belangrijk is, onvoldoende beoefend wordt in de dienst, moet de kandidaat-specialist er zich mee kunnen vertrouwd maken in een andere dienst of afdeling die daartoe erkend is.
3. De stagedienst, gerechtigd tot het geven van een volledige opleiding, moet beschikken over ten minste honderd bedden, met een minimum aantal opnemingen van tweeduizend per jaar (d.i. een gemiddelde wisseling van twintig patiënten per bed en per jaar), alsmede over een polikliniek met een minimum aantal consultants van vijfduizend per jaar.
4. De dienst bedoeld onder punt 3 moet een aangepaste infrastructuur bezitten en een voldoende aantal bekwame medewerkers om een wetenschappelijk gefundeerde geneeskunde te waarborgen.
5. De dienst bedoeld onder punt 3 moet zijn patiënten kunnen opnemen en verzorgen in een eenheid voor intensieve zorgen met aangepaste uitrusting en vaste medische aanwezigheid.
6. Een stagedienst met beperkte opleidingsmogelijkheden mag een gedeelte van de opleidingsduur verzekeren, ten hoogste de helft. De toegelaten duur wordt bepaald in het besluit van erkenning van de dienst volgens zijn belang. Deze dienst moet beschikken over ten minste vijftig bedden, met een minimum aantal opnemingen van duizend per jaar (d.i. een gemiddelde wisseling van twintig patiënten per bed en per jaar), alsmede over een polikliniek met een minimum aantal consultants van tweeduizend per jaar.
7. In hetzelfde ziekenhuis moet de dienst voor heelkunde als stagedienst kunnen erkend worden voor ten minste dezelfde opleidingsduur.
8. De dienst moet de registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden met een tweede classificatie volgens diagnose

Hoofdstuk II – Pneumologie

A. Criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten:

1. De kandidaat-specialist moet beantwoorden aan de algemene criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten.
2. De kandidaat-specialist moet een opleiding hebben gevolgd die overeenstemt met een voltijdse opleiding van ten minste zes jaar, bestaande uit een basisopleiding in de inwendige geneeskunde, die overeenstemt met een voltijdse opleiding van ten minste drie jaar, en een hogere opleiding in de pneumologie, die overeenstemt met een voltijdse opleiding van ten minste drie jaar.
3. De basisopleiding moet beantwoorden aan de vereisten bepaald onder punt 3 van de bijzondere criteria voor opleiding en erkenning van geneesheren-specialisten in de inwendige geneeskunde en de kandidaat-specialist vertrouwd maken met de belangrijkste takken van de inwendige geneeskunde, waaronder verplicht de pneumologie.
4. De hogere opleiding moet de kandidaat-specialist vertrouwd maken met al de aspecten en methodes van de diagnose en van de behandeling in de pneumologie, zowel uit technisch als uit klinisch oogpunt. De stage zal gedaan worden in een multidisciplinair centrum voor inwendige geneeskunde, onder de leiding van een stagemester, die als zodanig voor de pneumologie erkend is. De kandidaat-specialist zal in contact blijven met de andere takken van de inwendige geneeskunde.
5. Ten minste één keer gedurende zijn hogere opleiding moet de kandidaat-specialist een mededeling doen tijdens een wetenschappelijke vergadering of een artikel publiceren over een klinisch of wetenschappelijk pneumologisch onderwerp.
6. De geneesheer die er de voorkeur aan geeft zich als specialist in de pneumologie te laten erkennen na zijn vijfde opleidingsjaar in een andere bij dit besluit bepaalde specialiteit, zal nog één jaar stage moeten doen in de pneumologie bij een stagemester die als zodanig voor deze specialiteit erkend is.
7. De als specialist in de inwendige geneeskunde erkende geneesheer die gedurende ten minste zes jaar hoofdzakelijk de pneumologie beoefende en die in deze tak blijkt geeft van bekendheid en bijzondere bekwaamheid, mag van zijn erkenning in de inwendige geneeskunde afzien om als specialist in de pneumologie erkend te worden.

B. Criteria voor de erkenning van de stagemeesters:

1. De stagemeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeesters beantwoorden.
2. De stagemeester moet voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst of afdeling werkzaam zijn en het grootste deel van zijn tijd besteden aan het klinisch werk, de polikliniek en de technische prestaties van zijn specialiteit.
3. De stagemeester moet opleiding geven aan kandidaat-specialisten in de pneumologie, alsmede aan de kandidaat-specialist in de inwendige geneeskunde, gedurende hun stages in pneumologie, naar rato van ten minste één en ten hoogste drie per 25 à 30 bedden waarvoor hij verantwoordelijk is, behoudens uitzondering door de Hoge Raad toegestaan en verantwoord door poliklinische of technische werkzaamheden.
4. De stagemeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de pneumologie, moet erkende specialisten in de pneumologie als voltijdse (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) medewerkers hebben, ten minste één per 25 à 30 bedden of meer, volgens het belang van de poliklinische of technische werkzaamheden. Deze medewerkers moeten als specialist erkend zijn sedert ten minste vijf jaar en blijf geven van een volgehouden wetenschappelijke belangstelling.
5. De stagemeester zal ervoor zorgen dat de kandidaat-specialisten die hij opleidt, in contact blijven met andere takken van de inwendige geneeskunde in dezelfde inrichting.
6. De stagemeester moet in dezelfde inrichting deelnemen aan de werking van een spoedgevallenafdeling, waaraan de kandidaat-specialisten in de pneumologie zullen meewerken.

C. Criteria voor erkenning van de stagediensten:

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagediensten beantwoorden.
2. De dienst mag een autonome eenheid zijn of een afdeling ingeschakeld in een algemene dienst voor inwendige geneeskunde, maar moet beschikken over ten minste 25 à 30 bedden en over een polikliniek.
3. De dienst moet patiënten kunnen opnemen in een eenheid voor intensieve zorgen met aangepaste uitrusting en vaste medische aanwezigheid.
4. In de dienst moeten alle belangrijke technieken van de pneumologie toegepast worden.
5. De dienst moet de registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden, met een tweede classificatie volgens diagnose.
6. Een dienst met meer beperkte opleidingsmogelijkheden in pneumologie kan erkend worden voor stages gedurende de basisopleiding voor de inwendige geneeskunde, maar niet voor een hogere opleiding in de pneumologie.

Hoofdstuk III – Gastro-enterologie

A. Criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten.

1. De kandidaat-specialist moet beantwoorden aan de algemene criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten.
2. De duur van de opleiding bedraagt ten minste zes jaar, met name drie jaar basisopleiding in de inwendige geneeskunde en drie jaar hogere opleiding in de gastro-enterologie.
3. De drie jaar basisopleiding moet beantwoorden aan de vereisten bepaald onder punt 3 van de bijzondere criteria voor opleiding en erkenning van geneesheren-specialisten in de inwendige geneeskunde en de kandidaat-specialist vertrouwd maken met de belangrijkste takken van de inwendige geneeskunde, Waaronder verplicht de gastro-enterologie.
4. De hogere opleiding moet de kandidaat-specialist vertrouwd maken met al de aspecten en methodes van de diagnose en van de behandeling in de gastro-enterologie, zowel uit technisch als uit klinisch oogpunt. De stage zal gedaan worden in een multidisciplinair centrum voor inwendige geneeskunde onder de leiding van een stagemester, die als zodanig voor de gastro-enterologie erkend is. De kandidaat-specialist zal in contact blijven met de andere takken van de inwendige geneeskunde.
5. Ten minste één keer gedurende zijn hogere opleiding moet de kandidaat-specialist tijdens een wetenschappelijke vergadering een mededeling doen of een artikel publiceren over een klinisch of wetenschappelijk gastro-enterologisch onderwerp.
6. De geneesheer die er de voorkeur aan geeft zich als specialist in de gastro-enterologie te laten erkennen na zijn vijfde opleidingsjaar in een andere bij dit besluit bepaalde specialiteit, zal nog drie jaar stage moeten doen in de gastro-enterologie bij een stagemester die als zodanig voor deze specialiteit erkend is.
7. De als specialist in de inwendige geneeskunde erkende geneesheer die gedurende ten minste zes jaar hoofdzakelijk de gastro-enterologie beoefende en die in deze tak blijkt geeft van bekendheid en bijzondere bekwaamheid, mag van zijn erkenning in de inwendige geneeskunde afzien om als specialist in de gastro-enterologie erkend te worden.

B. Criteria voor erkenning van de stagemeesters.

1. De stagemeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeesters beantwoorden.
2. De stagemeester moet voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst of afdeling werkzaam zijn en het grootste deel van zijn tijd besteden aan het klinisch werk, de polikliniek en de technische prestaties van zijn specialiteit.
3. De stagemeester moet opleiding geven aan kandidaat-specialisten in de gastro-enterologie alsmede aan kandidaat-specialisten in de inwendige geneeskunde gedurende hun stages in de gastro-enterologie, naar rato van ten minste één en ten hoogste drie per 25 à 30 bedden waarvoor hij verantwoordelijk is, behoudens uitzondering door de Hoge Raad toegestaan en verantwoord door poliklinische of technische werkzaamheden.
4. De stagemeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de gastro-enterologie, moet erkende specialisten in de gastro-enterologie als voltijdse (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) medewerkers hebben, ten minste één per 25 à 30 bedden of meer, volgens het belang van de poliklinische of technische werkzaamheden. Deze medewerkers moeten als specialist erkend zijn sedert ten minste vijf jaar en blijf geven van een volgehouden wetenschappelijke belangstelling.
5. De stagemeester zal ervoor zorgen dat de kandidaat-specialisten die hij opleidt, in contact blijven met andere takken van de inwendige geneeskunde in dezelfde inrichting.
6. De stagemeester moet in dezelfde inrichting deelnemen aan de werking van een spoedgevallenafdeling, waaraan de kandidaat-specialisten in de gastro-enterologie zullen meewerken.

C. Criteria voor de erkenning van de stagediensten.

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagediensten beantwoorden.
2. De dienst mag een autonome eenheid zijn of een afdeling ingeschakeld in een algemene dienst voor inwendige geneeskunde, maar moet beschikken over ten minste 25 à 30 bedden en over een polikliniek.
3. De dienst moet patiënten kunnen opnemen in een eenheid voor intensieve zorgen met aangepaste uitrusting en vaste medische aanwezigheid.
4. In de dienst moeten alle belangrijke technieken van de gastro-enterologie toegepast worden.
5. De dienst moet de registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden, met een tweede classificatie volgens diagnose.
6. Een dienst met meer beperkte opleidingsmogelijkheden in gastro-enterologie kan erkend worden voor stages gedurende de basisopleiding voor de inwendige geneeskunde, maar niet voor een hogere opleiding in de gastro-enterologie.

Hoofdstuk IV - Cardiologie

A. Criteria voor de opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten:

1. De kandidaat-specialist moet beantwoorden aan de algemene criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten.
2. De opleiding duurt ten minste zes jaar waarvan drie jaar basisopleiding in de inwendige geneeskunde en drie jaar hogere opleiding in de cardiologie. (Voor de kandidaat die zijn opleiding begonnen is voor de inwerkingtreding van dit besluit, blijft het ministerieel besluit van 9 maart 1979 van toepassing)
3. De basisopleiding moet beantwoorden aan de vereisten bepaald onder punt 3 van de bijzondere criteria voor de opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten in de inwendige geneeskunde en de kandidaat-specialist vertrouwd maken met de belangrijkste takken van de inwendige geneeskunde waaronder verplicht de cardiologie.
4. De hogere opleiding moet de kandidaat-specialist vertrouwd maken met al de aspecten en methodes van de diagnose en van de behandeling in de cardiologie, zowel uit technisch als uit klinisch oogpunt. De stage zal gedaan worden in een multidisciplinair centrum voor inwendige geneeskunde onder de leiding van een stagemeeester die als zodanig voor de cardiologie erkend is. De kandidaat-specialist zal in contact blijven met de andere takken van de inwendige geneeskunde.
5. Ten minste één keer gedurende zijn hogere opleiding moet de kandidaat-specialist een mededeling doen tijdens een wetenschappelijke vergadering of een artikel publiceren over een klinisch of wetenschappelijk cardiologisch onderwerp.
6. De geneesheer die er de voorkeur aan geeft zich als specialist in de cardiologie te laten erkennen, na zijn vijfde opleidingsjaar in een andere bij dit besluit bepaalde specialiteit, zal nog één jaar stage moeten doen in de cardiologie bij een stagemeeester die als zodanig voor deze specialiteit erkend is.
7. De als specialist in de inwendige geneeskunde erkende geneesheer die gedurende ten minste zes jaar hoofdzakelijk de cardiologie beoefende en die in deze tak blijkt geeft van bekendheid en bijzondere bekwaamheid, mag van zijn erkenning in de inwendige geneeskunde afzien om als specialist in de cardiologie erkend te worden.

B. Criteria voor de erkenning van de stagemeeesters:

1. De stagemeeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeeesters beantwoorden.
2. De stagemeeester moet voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst of afdeling werkzaam zijn en het grootste deel van zijn tijd besteden aan het klinisch werk, de polikliniek en de technische prestaties van zijn specialiteit.
3. De stagemeeester moet opleiding geven aan kandidaat-specialisten in de cardiologie, alsmede aan de kandidaat-specialisten in de inwendige geneeskunde gedurende hun stages in cardiologie, naar rato van ten minste één en ten hoogste drie per 25 à 30 bedden waarvoor hij verantwoordelijk is, behoudens uitzondering door de Hoge Raad toegestaan en verantwoord door poliklinische of technische werkzaamheden.
4. De stagemeeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de cardiologie, moet erkende specialisten in de cardiologie als voltijdse (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) medewerkers hebben, ten minste één per 25 à 30 bedden of meer, volgens het belang van de poliklinische of technische werkzaamheden. Deze medewerkers moeten als specialist erkend zijn sedert ten minste vijf jaar en blijf geven van een volgehouden wetenschappelijke belangstelling.
5. De stagemeeester zal ervoor zorgen dat de kandidaat-specialisten die hij opleidt, in contact blijven met andere takken van de inwendige geneeskunde in dezelfde inrichting.
6. De stagemeeester moet in dezelfde inrichting deelnemen aan de werking van een spoedgevallenafdeling, waaraan de kandidaat-specialisten in de cardiologie zullen meewerken.

C. Criteria voor erkenning van de stagediensten:

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor erkenning van stagediensten beantwoorden.
2. De dienst mag een autonome eenheid zijn of een afdeling ingeschakeld in een algemene dienst voor inwendige geneeskunde, maar moet beschikken over ten minste 25 à 30 bedden en over een polikliniek.
3. De dienst moet patiënten kunnen opnemen in een eenheid voor intensieve zorgen met aangepaste uitrusting en vaste medische aanwezigheid.
4. In de dienst moeten alle belangrijke technieken van de cardiologie toegepast worden.
5. De dienst moet de registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden, met een tweede classificatie volgens diagnose.
6. Een dienst met meer beperkte opleidingsmogelijkheden in cardiologie kan erkend worden voor stages gedurende de basisopleiding voor de inwendige geneeskunde, maar niet voor een hogere opleiding in de cardiologie.

Hoofdstuk V - Reumatologie

A. Criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten

1. De kandidaat-specialist moet beantwoorden aan de algemene criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten.
2. De duur van de opleiding bedraagt ten minste zes jaar, waarvan ten minste drie jaar basisopleiding in inwendige geneeskunde en drie jaar hogere opleiding in de reumatologie;
3. De basisopleiding moet beantwoorden aan de vereisten bepaald onder punt 3 van de bijzondere criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten in de inwendige geneeskunde en de kandidaat-specialist vertrouwd maken met de belangrijkste takken van de inwendige geneeskunde, waaronder verplicht de reumatologie.
4. De hogere opleiding moet de kandidaat-specialist vertrouwd maken met al de aspecten en methodes van de diagnose en de behandeling in de reumatologie, met name de noodzakelijke kennis van fysiotherapie, revalidatie, niet-bloedige orthopedie, gewrichtspunctie, infiltratie van de weke delen, onderzoek van het gewrichtsvocht, echografie, arthroscopie, electromyografie, botdensitometrie en immunosuppressieve en biologische behandelingen, zowel uit technisch als uit klinisch oogpunt. Deze lijst is niet limitatief. De stage zal gedaan worden in een multidisciplinair centrum voor inwendige geneeskunde onder de leiding van een stagemester die als zodanig voor de reumatologie is erkend. De kandidaat-specialist zal in contact blijven met de andere takken van de inwendige geneeskunde.
5. Ten minste één keer gedurende zijn hogere opleiding moet de kandidaat-specialist een mededeling doen tijdens een wetenschappelijke vergadering of een artikel publiceren over een klinisch of wetenschappelijk reumatologisch onderwerp.
6. De geneesheer die er de voorkeur aan geeft zich als specialist in de reumatologie te laten erkennen, na zijn vijfde opleidingsjaar in een andere bij dit besluit bepaalde specialiteit, zal nog twee jaar hogere opleiding in de reumatologie moeten volgen bij een stagemester die als zodanig voor deze specialiteit erkend is.
7. De als specialist in de inwendige geneeskunde erkende geneesheer die gedurende ten minste zes jaar hoofdzakelijk de reumatologie beoefende en die in deze tak blijk geeft van bekendheid en bijzondere bekwaamheid, mag van zijn erkenning in de inwendige geneeskunde afzien om als specialist in de reumatologie erkend te worden.

B. Criteria voor erkenning van de stagemeesters:

1. De stagemeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeesters beantwoorden.
2. De stagemeester moet voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst of afdeling werkzaam zijn en het grootste deel van zijn tijd besteden aan het klinisch werk, de polikliniek en de technische prestaties van zijn specialiteit.
3. De stagemeester moet opleiding geven aan kandidaat-specialisten in de reumatologie, alsmede aan kandidaat-specialisten in de inwendige geneeskunde gedurende hun stages in reumatologie, naar rato van ten minste één en ten hoogste drie per 15 à 20 bedden waarvoor hij verantwoordelijk is, behoudens uitzondering door de Hoge Raad toegestaan en verantwoord door poliklinische of technische werkzaamheden.
4. De stagemeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de reumatologie, moet erkende specialisten in de reumatologie als voltijdse (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) medewerkers hebben, ten minste één per 15 à 20 bedden of meer, volgens het belang van de poliklinische of technische werkzaamheden. Deze medewerkers moeten als specialist erkend zijn sedert ten minste vijf jaar en blijf geven van een volgehouden wetenschappelijke belangstelling.
5. De stagemeester zal ervoor zorgen dat de kandidaat-specialisten die hij opleidt, in contact blijven met andere takken van de inwendige geneeskunde in dezelfde inrichting.
6. De stagemeester moet in dezelfde inrichting deelnemen aan de werking van een spoedgevallenafdeling, waaraan de kandidaat-specialisten in de reumatologie zullen meewerken.

C. Criteria voor erkenning van de stagediensten:

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagediensten beantwoorden.
2. De dienst mag een autonome eenheid zijn of een afdeling ingeschakeld in een algemene dienst voor inwendige geneeskunde, maar moet beschikken over ten minste 15 à 20 bedden en over een polikliniek.
3. De dienst moet patiënten kunnen opnemen in een eenheid voor intensieve zorgen met aangepaste uitrusting en vaste medische aanwezigheid.
4. In de dienst moeten alle belangrijke technieken van de reumatologie toegepast worden.
5. De dienst moet de registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden, met een tweede classificatie volgens diagnose.
6. Een dienst met meer beperkte opleidingsmogelijkheden in reumatologie kan erkend worden voor stages gedurende de basisopleiding voor de inwendige geneeskunde, maar niet voor een hogere opleiding in de reumatologie.